

Obsah

Predhovor k prvému vydaniu, 1790	5
Úvod	
I. O DELENÍ FILOZOFIE	10
II. O OBLASTI FILOZOFIE VÔBEC	13
III. O KRITIKE SÚDNOSTI AKO O PROSTRIEDKU PREPOJENIA DVOCH ČASTÍ FILOZOFIE DO JEDNÉHO CELKU	16
IV. O SÚDNOSTI AKO O A PRIORI ZÁKONODARNEJ SCHOPNOSTI	19
V. PRINCÍP FORMÁLNEJ ÚČELNOSTI PRÍRODY JE TRANSCENDENTÁLNYM PRINCÍPOM SÚDNOSTI	22
VI. O SPOJENÍ POCITU SLASTI S POJMOM ÚČELNOSTI PRÍRODY	28
VII. O ESTETICKEJ PREDSTAVE ÚČELNOSTI PRÍRODY	30
VIII. O LOGICKEJ PREDSTAVE ÚČELNOSTI PRÍRODY	34
IX. O PREPOJENÍ ZÁKONODARSTIEV UMU A ROZUMU PROSTREDNÍCTVOM SÚDNOSTI	37
ROZDELENIE CELÉHO DIELA	41

Kritika súdnosti

PRVÝ DIEĽ. Kritika estetickej súdnosti

PRVÁ ČASŤ. Analytika estetickej súdnosti

Prvá kniha. Analytika krásna

PRVÝ MOMENT SÚDU VKUSU PODĽA KVALITY

§ 1. SÚD VKUSU JE ESTETICKÝ	44
§ 2. ZAEÚBENIE, KTORÉ URČUJE SÚD VKUSU, JE BEZ AKÉHOKOLVEK ZÁUJMU	45
§ 3. ZAEÚBENIE V PRÍJEMNOM JE SPOJENÉ SO ZÁUJMOM	47
§ 4. ZAEÚBENIE V DOBRE JE SPOJENÉ SO ZÁUJMOM	49
§ 5. POROVNANIE TROCH ŠPECIFICKY ODLIŠNÝCH DRUHOV ZAEÚBENIA	51

DRUHÝ MOMENT SÚDU VKUSU, TOTIŽ PODĽA JEHO KVANTITY

§ 6. KRÁSNE JE TO, ČO SI PREDSTAVUJEME BEZ POJMOV AKO OBJEKT VŠEOBECNÉHO ZALÚBENIA	53
§ 7. POROVNANIE KRÁSNEHO S PRÍJEMNÝM A DOBRÝM PROSTREDNÍCTVOM VYŠŠIE UVEDENÉHO PRÍZNAKU	54
§ 8. VŠEOBECNOSŤ ZALÚBENIA SA V SÚDE VKUSU PREDSTAVUJE IBA AKO SUBJEKTÍVNA	56
§ 9. SKÚMANIE OTÁZKY, ČI V SÚDE VKUSU POCIT SLASTI PREDCHÁDZA POSUDZOVANIU PREDMETU, ALEBO NAOPAK DRUHÉ PREDCHÁDZA PRVÉMU	60

TRETÍ MOMENT SÚDOV VKUSU PODĽA RELÁCIE ÚČELOV, KTORÁ SA V NICH BERIE DO ÚVAHY

§ 10. O ÚČELNOSTI AKO TAKEJ	63
§ 11. ZÁKLADOM SÚDU VKUSU NIE JE NIČ INÉ NEŽ FORMA ÚČELNOSTI PREDMETU (ALEBO SPÔSOB, AKÝM SI HO PREDSTAVUJEME)	64
§ 12. SÚD VKUSU SA ZAKLADÁ NA DÔVODOCH A PRIORI	65
§ 13. ČISTÝ SÚD VKUSU JE NEZÁVISLÝ OD PÔVABU A DOJATIA ..	67
§ 14. OBJASNENIE PROSTREDNÍCTVOM PRÍKLADOV	67
§ 15. SÚD VKUSU JE CELKOM NEZÁVISLÝ OD POJMU DOKONALOSTI	71
§ 16. SÚD VKUSU, KTORÝM SA PREDMET VYHLASUJE ZA KRÁSNY POD PODMIENKOU URČENÉHO POJMU, NIE JE ČISTÝ	73
§ 17. O IDEÁLI KRÁSY	76

ŠTVRTÝ MOMENT SÚDU VKUSU PODĽA MODALITY ZALÚBENIA V PREDMETE

§ 18. ČO JE MODALITA SÚDU VKUSU	82
§ 19. SUBJEKTÍVNA NEVYHNUTNOSŤ, KTORÚ PRIPISUJEME SÚDU VKUSU, JE PODMIENENÁ	83

§ 20. PODMIENKOU NEVYHNUTNOSTI, KTORÚ PREDKLADÁ SÚD VKUSU, JE IDEA ZDRAVÉHO ROZUMU	83
§ 21. ČI JE PREDPOKLAD ZDRAVÉHO ROZUMU ODÔVODNENÝ ..	84
§ 22. NEVYHNUTNOSŤ VŠEOBECNÉHO SÚHLASU, KTORÁ JE MYSLENÁ V SÚDE VKUSU, JE SUBJEKTÍVNOU NEVYHNUTNOSŤOU, KTORÚ SI ZA PREDPOKLADU ZDRAVÉHO ROZUMU PREDSTAVUJEME AKO OBJEKTÍVNU ..	85
VŠEOBECNÁ POZNÁMKA K PRVEJ ČASTI ANALYTIKY	87

Druhá kniha. Analytika vznešeného

§ 23. PRECHOD OD SCHOPNOSTI POSUDZOVAŤ KRÁSNO K SCHOPNOSTI POSUDZOVAŤ VZNEŠENO	91
§ 24. O ROZDELENÍ SKÚMANIA POCITU VZNEŠENOSTI	94

A. O MATEMATICKY VZNEŠENOM

§ 25. OBJASNENIE NÁZVU VZNEŠENOSTI	95
§ 26. O ODHADOVANÍ VEĽKOSTI PRÍRODNÝCH VECÍ, KTORÉ JE POTREBNÉ PRE IDEU VZNEŠENOSTI	98
§ 27. O KVALITE ZALÚBENIA PRI POSUDZOVANÍ VZNEŠENOSTI ..	106

B. O DYNAMICKEJ VZNEŠENOSTI PRÍRODY

§ 28. O PRÍRODE AKO MOCI	109
§ 29. O MODALITE SÚDU O VZNEŠENOSTI PRÍRODY	115
VŠEOBECNÁ POZNÁMKA K EXPOZÍCII ESTETICKÝCH REFLEKTUJÚCICH SÚDOV	117

DEDUKCIA ČISTÝCH ESTETICKÝCH SÚDOV

§ 30. DEDUKCIA ESTETICKÝCH SÚDOV O PREDMETOCH PRÍRODY SA NESMIE ZAMERIAVAŤ NA TO, ČO V NEJ NAZÝVAME VZNEŠENÝM, ALE IBA NA KRÁSNO	132
§ 31. O METÓDE DEDUKCIE SÚDOV VKUSU	133

§ 32. PRVÁ OSOBITOSŤ SÚDU VKUSU	135
§ 33. DRUHÁ OSOBITOSŤ SÚDU VKUSU	137
§ 34. OBJEKTÍVNY PRINCÍP VKUSU NIE JE MOŽNÝ	139
§ 35. PRINCÍP VKUSU JE SUBJEKTÍVNÝM PRINCÍPOM SÚDNOSTI AKO TAKEJ	141
§ 36. O ÚLOHE DEDUKCIE SÚDOV VKUSU	142
§ 37. ČO SA VLASTNE V SÚDE VKUSU O PREDMETE TVRDÍ A PRIORI?	143
§ 38. DEDUKCIA SÚDOV VKUSU	144
§ 39. O ZDIELEATELNOSTI POCITU	146
§ 40. O VKUSE AKO O ISTOM DRUHU SENSUS COMMUNIS	148
§ 41. O EMPIRICKOM ZÁUJME NA KRÁSNE	152
§ 42. O INTELEKTUÁLNO M ZÁUJME NA KRÁSNE	154
§ 43. O UMENÍ VÔBEC	160
§ 44. O KRÁSNOM UMENÍ	162
§ 45. KRÁSNE UMENIE JE UMENÍM, POKIAĽ SA ZÁROVEŇ ZDÁ PRÍRODOU	163
§ 46. KRÁSNE UMENIE JE UMENÍM GÉNIA	164
§ 47. OBJASNENIE A POTVRDENIE VYŠŠIE UVEDENÉHO VYSVETLENIA GENIALITY	166
§ 48. O VZŤAHU GENIALITY A VKUSU	169
§ 49. O SCHOPNOSTIACH MYSLE, KTORÉ TVORIA GENIALITU ..	172
§ 50. O SPÄTOSTI VKUSU S GENIALITOU V PRODUKTOCH KRÁSNEHO UMENIA	179
§ 51. O DELENÍ KRÁSNYCH UMENÍ	180
§ 52. O SPOJENÍ KRÁSNYCH UMENÍ V JEDNOM A TOM ISTOM PRODUKTE	186
§ 53. POROVNANIE HODNOTY KRÁSNYCH UMENÍ MEDZI SEBOU NAVZÁJOM	187

DRUHÁ ČASŤ kritiky estetickej súdnosti

DIALEKTIKA ESTETICKEJ SÚDNOSTI

§ 55	199
§ 56. PREDSTAVENIE ANTINÓMIE VKUSU	200

§ 57. RIEŠENIE ANTINÓMIE VKUSU	201
§ 58. O IDEALIZME ÚČELNOSTI PRÍRODY AJ UMENIA AKO O JEDINOM PRINCÍPE ESTETICKEJ SÚDNOSTI	209
§ 59. O KRÁSE AKO SYMBOLE MRAVNOSTI	215
§ 60. DODATOK	219
O METODOLÓGII VKUSU	219

Kritika súdnosti

DRUHÝ DIEL. Kritika teleologickej súdnosti

§ 61. O OBJEKTÍVNEJ ÚČELNOSTI PRÍRODY	224
---	-----

Prvý oddiel. Analytika teleologickej súdnosti

§ 62. O OBJEKTÍVNEJ ÚČELNOSTI, KTORÁ JE ČISTO FORMÁLNA, NA ROZDIEL OD MATERIÁLNEJ	226
§ 63. O RELATÍVNEJ ÚČELNOSTI PRÍRODY NA ROZDIEL OD VNÚTORNEJ	231
§ 64. O SVOJBYTNOM CHARAKTERE VECÍ AKO PRÍRODNÝCH ÚČELOV	235
§ 65. VECI AKO PRÍRODNÉ ÚČELY SÚ ORGANIZOVANÉ BYTOSTI ..	238
§ 66. O PRINCÍPE POSUDZOVANIA VNÚTORNEJ ÚČELNOSTI V ORGANIZOVANÝCH BYTOSTIACH	243
§ 67. O PRINCÍPE TELEOLOGICKÉHO POSUDZOVANIA PRÍRODY VÔBEC AKO SYSTÉMU ÚČELOV	244
§ 68. O PRINCÍPE TELEOLÓGIE AKO VNÚTORNOM PRINCÍPE PRÍRODOVEDY	249

Druhý oddiel. Dialektika teleologickej súdnosti

§ 69. ČO JE ANTINÓMIA SÚDNOSTI?	252
§ 70. PREDSTAVENIE TEJTO ANTINÓMIE	254
§ 71. PRÍPRAVA NA RIEŠENIE VYŠŠIE UVEDENEJ ANTINÓMIE ..	256
§ 72. O ROZLIČNÝCH SYSTÉMOCH ÚČELNOSTI PRÍRODY	258
§ 73. ANI JEDEN Z VYŠŠIE UVEDENÝCH SYSTÉMOV NEPOSKYTUJE TO, ČO SĽUBUJE	261

§ 74. PRÍČINOU NEMOŽNOSTI DOGMATICKÉHO VÝKLADU POJMU TECHNIKY PRÍRODY JE NEVYSVETLITEĽNOSŤ PRÍRODNÉHO ÚČELU	265
§ 75. POJEM OBJEKTÍVNEJ ÚČELNOSTI PRÍRODY JE KRITICKÝM PRINCÍPOM ROZUMU PRE REFLEKTUJÚCU SÚDNOSŤ	267
§ 76. POZNÁMKA	271
§ 77. O OSOBITOSTI ĽUDSKÉHO UMU, PROSTREDNÍCTVOM KTOREJ JE PRE NÁS MOŽNÝ POJEM PRÍRODNÉHO ÚČELU ..	276
§ 78. O ZJEDNOTENÍ PRINCÍPU VŠEOBECNÉHO MECHANIZMU MATÉRIE S TELEOLOGICKÝM PRINCÍPOM V TECHNIKE PRÍRODY	282

Dodatok. Metodológia teleologickej súdnosti

§ 79. ČI SA MUSÍME TELEOLÓGIU ZAOBERAŤ TAK, AKOBY BOLA SÚČASŤOU NÁUKY O PRÍRODE	289
§ 80. O NEVYHNUTNOSTI PODRIAĐOVAŤ PRI VYSVETEOVANÍ VECI AKO PRÍRODNÉHO ÚČELU MECHANICKÝ PRINCÍP POD TELEOLOGICKÝ	290
§ 81. O PRIDRUŽENÍ MECHANIZMU K TELEOLOGICKÉMU PRINCÍPU VO VYSVETLENÍ PRÍRODNÉHO ÚČELU AKO PRÍRODNÉHO PRODUKTU	295
§ 82. O TELEOLOGICKOM SYSTÉME VO VONKAJŠÍCH VZŤAHOCH ORGANIZOVANÝCH BYTOSTÍ	299
§ 83. O POSLEDNOM ÚČELE PRÍRODY AKO TELEOLOGICKÉHO SYSTÉMU	304
§ 84. O KONEČNOM ÚČELE JESTVOVANIA SVETA, T. J. STVORENIA SAMÉHO	310
§ 85. O FYZIKOTEOLÓGII	312
§ 86. O ETIKOTEOLÓGII	319
§ 87. O MORÁLNOM DÔKAZE BOŽEJ EXISTENCIE	325
§ 88. OBMEDZENIE PLATNOSTI MORÁLNEHO DÔKAZU	332
§ 89. O VYUŽITÍ MORÁLNEHO ARGUMENTU	339
§ 90. O SPÔSOBE POKLADANIA ZA PRAVDIVÉ V TELEOLOGICKOM DÔKAZE BOŽEJ EXISTENCIE	342

§ 91. O SPÔSOBE POKLADANIA ZA PRAVDIVÉ PROSTREDNÍCTVOM PRAKTICKEJ VIERY	348
VŠEOBECNÁ POZNÁMKA K TELEOLÓGII	358
Poznámka k slovenským prekladom Kantových <i>Kritik</i> (Miroslav Marcelli)	371